

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 10796 van 29 april 2008
in de zaak RvV 18628 / II

In zake: [REDACTED]

Gekozen woonplaats: op het kantoor van advocaat F. Blanmailland
Paleizenstraat 154
1030 Brussel

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse zaken, thans de minister van Migratie- en Asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 11 december 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 3 april 2007 tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROBERT, die loco advocaat F. BLANMAILLAND verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, loco advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Op 9 november 2006 dient verzoeker een aanvraag tot vestiging in als zoon van een Nederlandse onderdaan die in België is tewerkgesteld.

Op 3 april 2007 beslist de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als bloedverwant in de neerdalende lijn. Volgende documenten werden niet voorgelegd:

- bewijs van onvermogen in het land van herkomst/verklaring van de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst dat betrokkene daar noch over inkomsten, noch over onroerende goederen beschikte;

- bewijs van nominale financiële stortingen van de EU-onderdaan tav betrokkene in het land van herkomst."

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. In een enig middel werpt verzoeker onder andere de schending op van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker betoogt dat hij geboren is in 1983 te Marokko, maar zijn land van herkomst in 1997 heeft verlaten om zijn vader te vervoegen in Nederland. Vervolgens volgde hij zijn vader in 2006 naar België. De verwerende partij kan niet op redelijke wijze ontkennen dat verzoeker, gezien het nationaal paspoort dat hij bezit, niet in Marokko leefde voor zijn aankomst in België met zijn vader. In elke hypothese is het niet redelijk bewijzen te vragen van stortingen van zijn vader aan hem in Marokko.

2.2. De verwerende partij betoogt in de nota met opmerkingen dat verzoeker met een schrijven van 28 november 2006 werd meegedeeld welke documenten hij diende over te leggen. Verzoeker legde op 4 december 2006 en 18 januari 2007 een aantal stukken voor, maar niet alle gevraagde documenten. Hij liet na de volgende documenten over te maken: bewijs van onvermogen in het land van herkomst/verklaring van de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst dat betrokkene daar noch over inkomsten, noch over onroerende eigendommen beschikte, en het bewijs van nominale financiële stortingen van de EU-onderdaan ten aanzien van betrokkene in het land van herkomst.

2.3. Verzoeker formuleert in zijn repliekmemoire enkel opmerkingen in verband met het gebruik der talen in onderhavige procedure. Hij vraagt zich af op welke wettelijke basis de verwerende partij zich baseert om de verandering van de taal van de procedure te vorderen door hem een Nederlandstalige opmerkingsnota te richten. De verwerende partij betwist bovendien niet de eis van verzoeker in zijn verzoekschrift om de procedure in het Frans te laten gebeuren.

2.4. Artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkkruis het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten.

Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend."

De bestreden beslissing is in het Nederlands opgesteld. De procedure wordt derhalve in het Nederlands gevoerd.

De bestreden beslissing is gebaseerd op het niet overleggen van de volgende documenten: "bewijs van onvermogen in het land van herkomst/verklaring van de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst dat betrokkene daar noch over inkomsten, noch over onroerende goederen beschikte; bewijs van nominale financiële stortingen van de EU-onderdaan tav betrokkene in het land van herkomst."

De verwerende partij betwist in de nota met opmerkingen niet dat verzoeker in 1983 geboren is in Marokko, en in 1997 zijn land van herkomst heeft verlaten om zijn vader in Nederland te vervoegen.

Verzoeker maakt met zijn betoog dat de verwerende partij niet op redelijke wijze kan ontkennen dat verzoeker, gezien het nationaal paspoort dat hij bezit, niet in Marokko leefde voor zijn aankomst in België met zijn vader, en dat het in elke hypothese niet redelijk is

